

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El cardenal Bergoglio i sant Gaietà

El papa Francesc sempre ha estat un clar defensor de la religiositat popular, és a dir, de la fe senzilla del poble de Déu. Des dels seus anys de provincial i de professor a les facultats de la Companyia de Jesús a l'Argentina, ha estat un defensor del que ell anomena *la teologia del poble*.

Això es manifesta especialment en la seva relació, a Buenos Aires, amb les manifestacions de la religiositat popular. Una d'aquestes és la devoció a sant Gaietà, la festa del qual s'escau el 7 d'agost.

És sorprenent que un sant italià, Gaetano de Thiene, nascut a Venècia, sacerdot fundador de l'Orde dels Clergues Regulars —també anomenats *teatins*, que tenen una església a Barcelona— hagi suscitat tanta devoció a Buenos Aires fins al punt de ser considerat un sant *porteño*. El seu culte s'inicià al barri de Liniers al segle XIX, però començà a fer-se popular a la ciutat l'any 1929, quan, amb motiu de la crisi econòmica mundial d'aquell any, la situació social esdevingué crítica. La imatge de sant Gaietà amb el Nen Jesús als braços va atreure cada vegada més fidels que demanaven al *Santito* «pa i feina», com demanen molts fidels catalans a sant Pancraç «salut i feina». La parròquia va respondre a aquesta urgència humana, i cada dia centenars de persones eren ateses amb un conjunt de serveis: borsa de treball, atenció a les mares solteres i a famílies que necessitaven aliments, classes d'alfabetització, farmàcia... La fama de sant Gaietà es va estendre per tota la capital i per les localitats del cinturó obrer.

Des de l'any 1997, l'arquebisbe Bergoglio anava tots els anys a celebrar una missa a Sant Gaietà, coincidint amb la seva festa. Des que va assumir les funcions de bisbe auxiliar, l'any 1992, s'interessava per aquest temple en què es donaven unes creixents manifestacions de religiositat popular. Potser perquè considerava que la religiositat popular havia estat un dels

signes que havien marcat la seva vida, Bergoglio ha sintonitzat sempre amb les manifestacions de la pietat del poble. Quan va deixar de ser provincial i fou *desterrat* a la ciutat argentina de Córdoba sense cap missió especial, només per celebrar missa i escoltar confessions, va declarar que per a ell dedicar llargues hores a confessar era un consol, perquè en el confessorari «es pot veure la santedat del poble de Déu».

El 7 d'agost de 2013, el cardenal Bergoglio no va poder anar a la parròquia de Sant Gaietà, perquè al març d'aquell any havia estat elegit bisbe de Roma. Però va voler enviar un missatge especial als més de cent mil fidels que varen passar —des de la matinada fins a la mitjanit— davant la imatge del *Santito*. «Aquest any —els deia— no podré estar físicament recorrent les fileres de persones que esperen entrar en el temple, no podré parlar amb vosaltres i rebre els missatges —“els paperets”— amb les vostres intencions, però us invito a anar, amb Jesús i amb sant Gaietà, a trobar

Estàtua de bronze de *Jesús sense sostre* de Timothy P. Schmalz, situada al pati de Sant Egídi, al Vaticà

els més necessitats, els que estan passant per mals moments, pitjors que els que passeu vosaltres; ajudeu-los sense preguntar-los quina és la seva religió.»

Chesterton, un dels autors preferits per Bergoglio, va escriure que «és una bogeria intentar posar el cel en el cap, quan és més sensat posar el cap en el cel».

ACTUALITAT

Restauració de la capella dels Dolors de Mataró

La capella dels Dolors de la basílica de Santa Maria de Mataró ha reobert les portes al públic, després de les tasques de restauració a les quals ha estat sotmesa.

El dimecres 20 de juliol, l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, va presidir l'acte, que va conduir el rector de la parròquia de Santa Maria, Mn. Segimon García, i va comptar amb la presència de la consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, així com la de l'alcalde de Mataró, David Bote, entre altres autoritats.

La basílica de Santa Maria de Mataró data del segle XVII i és obra de l'arquitecte milanès Ercole Turelli. És un dels exponents del Barroc català més ben conservat i està declarada Bé Cultural d'Interès Nacional. Les pintures murals d'Antoni Viladomat d'aquesta capella, popularment coneguda com la *capella sixtina catalana*, constitueixen un llegat únic que s'ha mantingut inalterat durant els darrers tres segles.

ENTREVISTA

Encomanar la fe als joves

SARA CALONGE GONZÁLEZ

La Sara Calonge González té vint anys i està estudiant el segon curs de Periodisme i Humanitats a Madrid. De pares mestres i fundadors d'escoles catòliques, és la filla gran de set germans d'una família vinculada al Camí Neocatecumenal, que troba en la Paraula de Déu i en la vida de l'Església el sentit de la seva vida familiar i professional. La Sara *encomana* la seva fe als joves de la seva edat: «Compteu amb la victòria de Crist: "En el món trobareu tribulacions, però coratge: Jo he vençut el món!"»

Per què trobes un mode concret de vida cristiana en el Camí?

Perquè m'apropa a la vida de les primeres comunitats cristianes: posant l'Eucaristia, la lectura de la Paraula i la convivència amb la comunitat cristiana com a base de la meua vida i de la meua fe.

Quina és l'aportació que una jove cristiana pot fer a la vida de l'Església?

Una cristiana jove pot ser model de vida per a aquells que no coneixen Déu. Hi veuen una forma diferent de divertir-se, d'estimar, de perdonar... És quelcom que atreu: una jove que se sent totalment estimada, malgrat els seus límits, i que experimenta una felicitat que no és efímera.

Què diries als joves que troben dificultats per a viure la seva fe?

Els diria que la cosa més important és la pregària. Quan ens sentim lluny de Déu és quan més necessitem demanar-li ajut. Encara que sigui amb desgana o molt breument, convé buscar una estona de pregària diària. També és molt bo recolzar-se en una comunitat cristiana, ja sigui un grup parroquial o els teus propis amics. Crist va nomenar dotze apòstols i no un de sol, perquè es donessin suport en les adversitats.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Vida creixent, amor creixent

Fa vint-i-cinc anys es casaren dues parelles en una mateixa celebració. Elles eren germanes. Els quatre formaven part de comunitats de joves i feien voluntariats diversos. Han passat els anys i, enguany, han volgut celebrar també junts el vint-i-cinquè aniversari. Els pares i els set fills que s'hi han afegit prepararen curosament l'eucaristia d'acció de gràcies. Les lectures ben escollides, els cants adequats, el suport musical assumit pels fills amb una notable varietat d'instruments. La capella on s'aplegaren familiars i amics era ben plena. Els dos matrimonis acolliren els presents amb unes aclaridores paraules:

«Benvinguts! Estem molt contents de compartir amb vosaltres i els nostres fills els vint-i-cinc anys de matrimoni. Com diu la carta als romans: «L'esperança us ompli d'alegria» (Rm 12,12), i vosaltres avui sou la nostra esperança. Aquesta tarda ens hem aturat sobre un pont per contemplar el riu de la nostres vides com a matrimonis, celebrar aquests vint-i-cinc anys, donar-ne gràcies i, amb l'ajut de la Paraula de Déu i de tots vosaltres, tenir la certesa que encara podem donar molt de fruit en terra bona a banda i banda del riu. Molts cops el riu de la vida ha bus-

cat nous camins per salvar els obstacles, els externs i els que hi posàvem nosaltres. Hem arribat, però, fins aquí. Gràcies, Senyor!

Els vint-i-cinc anys de matrimoni, la perseverança necessària per donar fruit, ha demanat molta delicadesa i paciència, saber escoltar i perdonar, comprendre l'altre, fer realitat, cada dia, el consell de Pau: «Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren» (Rm 12,15). Agraïm a Déu la seva crida constant a seguir-lo i la seva misericòrdia infinita. Agraïm als pares el do de la vida i la saviesa que ens han transmès. Agraïm als nostres fills haver compartit amb nosaltres el camí de creixement en l'estimació i en la fe. Us agraïm a tots vosaltres, amics i familiars, per haver-nos acompanyat amb els vostres consells i silencis, amb l'escolta atenta i amb el vostre testimoni.»

No hi va faltar la mirada confiada cap al futur: «Em comprometo a fer créixer el nostre amor, a treballar juntament amb tu pel futur que esperem, perquè les nostres vides arribin a ser estímuls d'alegria i esperança i el nostre matrimoni sigui senyal de la presència de Déu entre els homes». La festa continuà entorn la taula de Jesús.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Concluye hoy la JMJ de la Misericordia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hace un año, un joven y una joven estuvieron junto al Papa durante el rezo del *ángelus*. El Papa explicó: «Quise abrir yo mismo las inscripciones aquí, ante todos vosotros. ¡Ya está hecho! Ya me inscribí a la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) como peregrino, a través de este dispositivo electrónico. ¡Cracovia nos espera!»

Francisco fijó en su calendario los días de la JMJ. Sus deseos son: compartir, rezar, animar, fortalecer, con el lema: «Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia». Jesús misericordioso «tiene muchas cosas importantes que decirnos a cada uno y a cada una de vosotros», y les animó, añadiendo: «¡El se fía de vosotros y cuenta con vosotros!»

La eucaristía que el Papa preside hoy es el momento culminante de la JMJ. El Santo Padre envía a los jóvenes a ser signo e instrumento de la misericordia del Padre. «Llevad la llama del amor misericordioso de Cristo a los ambientes de vuestra vida cotidiana y hasta los confines de la tierra». Al regresar a sus familias, a nuestras comunidades, los jóvenes compartirán «la extraordinaria alegría de ser instrumentos de la misericordia de Dios».

«En esta misión, yo os acompaño con mis mejores deseos y mi oración, os encomiendo a todos a la Virgen María, Madre de la Misericordia, y os bendigo de todo corazón», dice el papa Francisco.

Lectures missa diària i santoral

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols 1696 - Pagani 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà. Stes. Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimarts [Jr 30,1-2.12-15.

18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julia Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins. M. D. dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr

31,10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filips (s. i); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Ciria, vg.

4. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 /

Mt 16,13-23]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Sta. Perpètua, mare de família romana mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-

3.6-7 / Sl: Dt 32 / Mt 16,24-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei... Sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14

(o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ † Diumenge vinent, XIX de

durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sv 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48 (o bé: 12,35-40)]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524). Sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, ¿què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què esperreu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència». Jesús li contestà: «Bon home, ¿qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingué diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.»

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants, que no tenia on guardar-les. Tot rumiant, es va dir: Ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te. Però Déu li digué: Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

Lectura del libro del Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades, —dice Qohélet—. Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia.

Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo y en todos.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia». Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?»

Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes.»

Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: “¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha”. Y se dijo: “Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente”. Pero Dios le dijo: “Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?”. Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios.»

Les riqueses són per fer-nos amics de Déu

ORIOL TUÑÍ, SJ

L'evangeli d'avui és fonamentalment de Lluc. Se centra en un tema preuat i estimat per Lluc: el valor de la pobresa i el paper de la riquesa. Davant la petició que Jesús dirimeixi el repartiment d'una herència, Jesús renuncia decididament a aquesta tasca. El Regne no ha de resoldre els problemes de l'administració dels béns, doctrina clarament i decididament sancionada pel Vaticà II. Tanmateix, la petició porta Jesús a una consideració de més volada: les riqueses no són el que resol el sentit de la vida. Hom no té la vida assegurada pel fet de tenir riqueses. La vida cal situar-la en un àmbit molt més elevat. Com el Regne, és un do de Déu.

D'aquí la paràbola del propietari que ha tingut unes collites molt abundoses. Semblaria que si hom té riqueses en abundància, podria reposar, menjar, beure i fruit. Però la vida no és reposar, menjar beure i fruit. La vida és un do que està molt per damunt de tot això. La vida ha de servir per atresorar aquelles riqueses que es poden fruit en la vida que no s'acaba. Per dir-ho amb el mateix Lluc: les riqueses ens han de capacitar per fer-nos amics de Déu tot ajudant els necessitats que ens envolten. La riquesa és per a compartir-la amb els qui no en tenen. És el que vol dir la darrera part del fragment d'avui: cal reunir tresors, no per a un mateix, sinó per fer-se amics de Déu, tot fent-se amics dels pobres. Aquest ensenyament el tenim arreu en Lluc.

Arran d'aquesta paràbola, val la pena parlar esment que la majoria de les paràboles de Jesús en Lluc són veritables miralls de la vida cristiana. En això Lluc mostra que, tot i estar allunyat de la vida de Jesús (per a qui les paràboles són sobre-tot del Regne), tanmateix utilitza creativament l'estil més propi de Jesús, l'ensenyament en paràboles, per exhortar a les grans actituds de la vida cristiana. El seguiment de Jesús ha de tenir molt en compte l'actuació de Jesús: «Les guineus tenen caus i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reclinar el cap» (Lc 9,58).

AGENDA

Actes i conferències

Parròquia de la M.D. del Àngels (c/ Balmaes, 78). Actes amb motiu de la festa patronal: **Dilluns 1 d'agost** (vigília): 8.15 h, missa; 19 h, rosari i vespres; 19.30 h, missa de vigília i ofrena floral a la Mare de Déu dels Àngels. **Dimarts 2 d'agost** (festivitat): 8.15 h, missa; 12 h, *àngelus*; 19.30 h, missa solemne, llàgrimes de la Mare de Déu i cant de Salve. Més informació: t. 932 152 730. Es concedirà la indulgència plenària de la Porcióncula, o Perdó d'Assís.

Festa de l'Assumpta a la Concepció (c/ Aragó, 299). Dilluns 15 d'agost, festa de l'Assumpció de Maria, a les 11.30 h eucaristia concelebrada, predicada per Mn. Melcior Trèmols; a les 19 h, vespres solemnes cantades i processó pel claustre amb la imatge de la Mare de Déu Adormida. La vigília, dia 14, veneració de la imatge; a les 17.30 h celebració comunitària de la penitència i a les 19 h primeres vespres solemnes.

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Diumenge 7 d'agost, amb motiu de

la festivitat de Sant Gaietà, misses a les 10.30, 11.30 i 12.30 h. A les 18 h, concert solidari a favor de la Fundació Manos Providentes, amb Neus Sánchez Ribalta, piano; Cristina Parés González, violí; i Xavier Coves, piano i orgue. A les 20 h, missa concelebrada, presidida per Mn. Josep M. Martí Bonet. En acabar la celebració se servirà un petit refrigeri.

In memoriam

Gna. Gertrudis Nin i Barbany. Va morir el dia 20 de juliol a Barcelona. Era abadesa emèrita del Monestir de Sant Pere de les Puel·les, on es

va celebrar la missa exequial el dijous 21. Tenia 75 anys i 53 de professió monàstica. Va ser abadesa de la comunitat del 2000 al 2011. Amb la seva comunitat, la germana Gertrudis sempre va defensar la promoció de la dona dins de l'Església. «Cal trobar el lloc de la dona a l'Església. Per això es necessari establir un diàleg», afirmava el 2010 en una carta de la comunitat. Ha estat molt estimada per la comunitat benedictina per la seva gran entrega i dedicació.

BREUS

Escultura de Sant Ignasi de Loiola a Santa Maria del Mar

Avui, festa de Sant Ignasi de Loiola, a les 11 del matí té lloc la inauguració de la reforma de la capella de Sant Ignasi de Loiola, a la basílica de Santa Maria del Mar. La reforma d'aquesta capella és una iniciativa promoguda per la Companyia de Jesús a Catalunya, amb el suport de la basílica de Santa Maria del Mar. La nova escultura de Sant Ignasi és feta en bronze i és obra de l'escultor Lau Feliu Maspons. Sant Ignasi és representat com un captaire, assegut i demanant caritat amb la mà estesa i els peus descalços i recorda el lloc on el fundador dels jesuïtes demanava almoïna per repartir-la entre els pobres durant una de les seves estades a Barcelona, entre 1524 i 1526.

Processó de la Mare de Déu del Carme al barri de la Barceloneta

FOTO: PÈRE VIRGILI

El dissabte 16 de juliol, a la tarda, al barri de la Barceloneta, es va celebrar la tradicional processó marinera en honor de la Mare de Déu del Carme, patrona de les persones que treballen al mar. La imatge, com mostra la fotografia, és traslladada des de la parròquia de Sant Miquel fins al moll de pescadors. Allí és col·locada en una de les populars embarcacions o golondrines, i tot seguit comença la processó per les aigües del port. L'embarcació que porta la imatge de la Mare de Déu és escortada per una llarga filera d'embarcacions locals.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El cardenal Bergoglio y san Cayetano

El papa Francisco siempre ha sido un claro defensor de la religiosidad popular, es decir, de la fe sencilla del pueblo de Dios. Desde sus años de provincial y de profesor en las facultades de la Compañía de Jesús en Argentina, ha sido un defensor de lo que él llama *la teología del pueblo*.

Esto se manifiesta especialmente en su relación, en Buenos Aires, con las manifestaciones de la religiosidad popular. Una de estas es la devoción a san Cayetano, cuya fiesta se celebra el 7 de agosto.

Es sorprendente que un santo italiano, Gaetano de Thiene, nacido en Venecia, sacerdote fundador de la Orden de los Clérigos Regulares —también llamados *teatinos*, que tienen una iglesia en Barcelona— haya sus-

citado tanta devoción en Buenos Aires hasta el punto de ser considerado un santo porteño. Su culto se inició en el barrio de Liniers en el siglo XIX, pero comenzó a hacerse popular en la ciudad en 1929, cuando, con motivo de la crisis económica mundial de ese año, la situación social se hizo crítica. La imagen de san Cayetano con el Niño Jesús en brazos atrajo cada vez a más fieles que pedían al *Santito* «pan y trabajo», como piden muchos fieles catalanes a san Pancracio «salud y trabajo». La parroquia respondió a esta urgencia humana, y cada día cientos de personas eran atendidas con un conjunto de servicios: bolsa de trabajo, atención a las madres solteras y a familias que necesitaban alimentos, clases

de alfabetización, farmacia... La fama de san Cayetano se extendió por toda la capital y por las localidades del cinturón obrero.

Desde el año 1997, el arzobispo Bergoglio iba todos los años a celebrar una misa en San Cayetano, coincidiendo con su fiesta. Desde que asumió las funciones de obispo auxiliar, en 1992, se interesaba por este templo en el que se daban unas crecientes manifestaciones de religiosidad popular. Quizás porque consideraba que la religiosidad popular había sido uno de los signos que habían marcado su vida, Bergoglio ha sintonizado siempre con las manifestaciones de la piedad del pueblo. Cuando dejó de ser provincial y fue *desterrado* a la ciudad argentina de Córdoba sin ninguna misión especial, sólo para celebrar misa y oír confesiones, declaró que para él dedicar largas horas a confesar era un consuelo, porque en el confesionario «se puede ver la santidad del pueblo de Dios».

El 7 de agosto de 2013, el cardenal Bergoglio no pudo ir a la parroquia de San Cayetano, porque en marzo de ese año había sido elegido obispo de Roma. Pero quiso enviar un mensaje especial a los más de cien mil fieles que pasaron —desde la madrugada hasta la medianoche— ante la imagen del *Santito*. «Este año —les decía— no podré estar físicamente recorriendo las hileras de personas que esperan entrar en el templo, no podré hablar con vosotros y recibir los mensajes —“los papelititos”— con vuestras intenciones, pero os invito a ir, con Jesús y con san Cayetano, al encuentro de los más necesitados, de los que están pasando por malos momentos, peores que los que pasáis vosotros; ayudadles sin preguntarles cuál es su religión.»

Chesterton, uno de los autores preferidos por Bergoglio, escribió que «es locura intentar poner el cielo en la cabeza, cuando es más sensato poner la cabeza en el cielo».